

Konspekt szkółki niedzielnej

5. NIEDZIELA PO WIELKANOCY

Rogate

Główna myśl: Pamiętaj o rozmowie z Bogiem

Tekst: Ewangelia Mateusza 6,(5-6)7-13(14-15) Modlitwa

Wiersz przewodni: List do Filipian 4,6b

„W modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu.”

Cele:

Dziecko wie, co to jest modlitwa.

Dziecko wie, gdzie i jak może się modlić.

Dziecko chce codziennie rozmawiać z Bogiem.

Propozycja piosenek:

Na zakończenie spotkania z dziećmi można przeczytać historię: „Koszyk pełen podziękowań” z książki Kari Vinje „Bóg i ja jesteśmy przyjaciółmi”, str. 64, Wyd. Zwiastun, Warszawa 1990 (zamieszczoną na stronie www.materialy.cme.org.pl).

I. Wstęp

1. Dlaczego tak często rozmawia? – scenka propozycja dla młodszych

Pomoce: 2 pacynki – chłopiec i jego mama

Przebieg: Historię można przedstawić w formie scenki lub po prostu krótko ją opowiedzieć.

Scenka

Zbyszek: Mamo!

Mama: Słucham cię Zbyszkule.

Zbyszek: Rysiek znowu rozmawia przez telefon! Z kim on tak często rozmawia?

Mama: Rozmawia z tatą. Pamiętasz, gdy tata wyjeżdżał kilka dni temu powiedział ci o Ryśkowie, że nie będzie go dłużej, ale gdy zajdzie potrzeba to możecie do niego zadzwonić. Widocznie twój starszy brat Rysiek chce coś ważnego ojcowi powiedzieć, a może chce się poradzić, więc dzwoni.

Zbyszek: Aha.

Mama: Pamiętaj, że ty też możesz do taty zadzwonić.

Zbyszek: W takim razie ja też zadzwonię. Powiem mu, że u nas wszystko w porządku i będę życzył mu dobrego dnia.

Mama: Pięknie, pewnie się ucieszy.

Podsumowanie: Zbyszek i Rysiek dzwoniли do taty, by powiedzieć mu, że wszystko u nich w porządku, by może o coś zapytać, poradzić się. To było dla nich ważne, że mogą z nim porozmawiać, nawet, gdy jest daleko. Chcę wam dziś opowiedzieć o pewnej rozmowie z tatą. Rozmowie Pana Jezusa z Ojcem, czyli z Bogiem. Rozmowie, czyli modlitwie. Pan Jezus często rozmawiał z Ojcem.

2. Co to za hasło? – propozycja dla starszych

Pomoce: każda litera hasła MODLITWA zapisana na osobnych kartkach, litery włożone do koperty (jest tyle kopert na ile grup podzielimy dzieci).

Przebieg: Dzielimy dzieci na zespoły. Każdy zespół otrzymuje kopertę z literami. Zadaniem dzieci jest ułożenie z liter słowa – hasła (MODLITWA).

Pomoce: każda litera hasła MODLITWA zapisana na osobnych kartkach, litery włożone do koperty (jest tyle kopert na ile grup podzielimy dzieci).

Podsumowanie: Z czym kojarzy się wam słowo MODLITWA? Czym jest modlitwa? (*odpowiedzi dzieci*) Modlitwa jest rozmową z Bogiem. Dzisiejsza niedziela poświęcona jest właśnie modlitwie, dlatego nosi nazwę ROGATE czyli Proście. Wzorem do naśladowania, przykładem i nauczycielem, gdy chodzi o modlitwę, czyli rozmowę z Bogiem, jest Pan Jezus, który często rozmawiał ze swoim Ojcem.

II. Szkółka

Pomoce: Biblia, obrazki zamieszczone na końcu jako załącznik lub inne obrazki, które pokażą dzieciom, w jakich miejscach modlił się Pan Jezus (dla młodszych dzieci); kuferek lub skrzynka z napisem MODLITWA oraz cztery klucze, dzięki którym kuferek będzie można otworzyć; na kluczach napisy: DZIĘKUJĘ, CHWAŁĘ, PRZEPRASZAM, PROSZĘ.

Przebieg: Prowadzący opowiada.

1. **Uczniowie obserwują Jezusa** – uczniowie chodząc z Jezusem widzieli, że bardzo często modlił się, czyli rozmawiał z Bogiem. Robił to w różnych miejscach. W jakich? Poszukamy ich w Biblii. (*Starsze dzieci szukają w Bibliach podanych przez prowadzącego wierszy biblijnych, czytają je głośno, a następnie zapisują na tablicy miejsca, gdzie modlił się Pan Jezus. W grupie dzieci młodszych prowadzący głośno czyta podane wiersze, natomiast dzieci szukają obrazków opisanych miejsc, a odnaleziony rysunek pokazują wszystkim.*)

Uwaga! Czytamy następujące wiersze: Ewangelia Marka 1,35 – *w samotności*; Ewangelia Łukasza 6,12-13 – *przed powołaniem uczniów*; Ewangelia Mateusza 14,19 – *wśród ludzi*; Ewangelia Mateusza 14,23 – *na górze*; Ewangelia Łukasza 3,21 – *podczas chrztu*; Ewangelia Jana 11,41 – *przy grobie Łazarza*; Ewangelia Łukasza 24,30 – *przed posiłkiem*; Ewangelia Mateusza 26,36,39 – *w ogrodzie*; Ewangelia Łukasza 23,33-34 – *na krzyżu*.

Pan Jezus modlił się chyba wszędzie – na górze, w ogrodzie, przy grobie, w domu przed posiłkiem, na krzyżu. Dla Niego ważne było to, że rozmawia z Bogiem. Nie zwracał uwagi na to, czy ktoś Go widzi lub słyszy. Dla Jezusa ważna była rozmowa-modlitwa z Ojcem.

2. **Uczniowie też chcą tak rozmawiać z Bogiem** – Uczniowie widząc to, też chcieli się modlić, lecz nie wiedzieli jak. Przyszli więc do Jezusa i poprosili Go: „Naucz nas modlić się” (Ewangelia Łukasza 11,1).
3. **Pan Jezus uczy uczniów modlitwy** – Wtedy Pan Jezus powiedział uczniom: „A wy tak się módlcie” i zaczął mówić: „Ojcze nasz, który jesteś w niebie...” (*czytamy z Ewangelii Mateusza 6,9-13*). Słyszeliście już pewnie tę modlitwę i chyba nawet ją znacie. Czy wiecie, że modlitwa „Ojcze nasz” jest wzorem modlitwy? To znaczy, że pokazuje jak ma wyglądać modlitwa. W modlitwie nie chodzi o to, żeby Pana Boga ciągle o coś prosić. Powinniśmy Go też chwalić za to, że jest dobry, że stworzył taki wspaniały, piękny świat i nas-ludzi. Mamy także dziękować Mu za to, że nas kocha, że każdego dnia się o nas troszczy. Możemy Go także przepraszać za to, co zrobiliśmy, powiedzieliśmy (*Starsze dzieci mogą poszukać w modlitwie „Ojcze nasz” te cztery elementy: chwałę, dziękuję, proszę i przepraszam*). To tak, jak w tym kuferku z napisem MODLITWA, który stoi tutaj z przodu. Otwieramy go kluczami: DZIĘKUJĘ, CHWAŁĘ, PRZEPRASZAM I PROSZĘ.

III. Zakończenie

Czy moja modlitwa taka jest? Czy chętnie rozmawiam z Bogiem? Słuchajcie! To, co wam teraz powiem jest bardzo ważne! Ze wspaniałym i wielkim Bogiem, naszym Stwórcą możemy rozmawiać zawsze, kiedy tylko chcemy. Nie musimy czekać na swoją kolejkę, albo na to, czy Pan Bóg będzie miał czas. On czeka i zawsze ma dla nas czas. Czy często korzystamy z tego skarbu, który jest w kuferku? Pan Bóg chce ci towarzyszyć w każdej trudnej, ważnej dla ciebie sytuacji. On chce być z tobą także w dobrych chwilach, gdy wszystko się układa. Dla Niego nie ma znaczenia, jak długa jest twoja modlitwa, lecz czy myślisz o tym, co chcesz Mu powiedzieć. Czasem wystarczy jedno ciche, krótkie zdanie, np.: „Dziękuję Panie Jezu za dzisiejszy piękny dzień”, czy „Przepraszam za to, że nie słuchałam rodziców” lub „Proszę pomóż mi być pomocą dla mojej chorej babci”. Pamiętaj i korzystaj z tych czterech, ważnych kluczy. Zaczynaj swój dzień od rozmowy z Bogiem. Pamiętaj o Nim, tak jak mówią słowa pewnej piosenki, którą z pewnością znają wasi rodzice: „Z Bogiem, z Bogiem każda sprawa (...)

kiedy wezwiesz tej pomocy, wszystko ci się zdarzy. Masz się uczyć choć niewiele wezwij łaski Bożej (...) Idziesz w drogę chociaż blisko z Bogiem wychodzisz z progu, a gdy wrócisz z niej szczęśliwie, to podziękuj Bogu” (Śpiewnik Ewangelicki, Wyd. Augustana, Bielsko-Biała 2002, nr 885). Pamiętaj o rozmowie z Bogiem.

1. Wiersz biblijny

„W modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu.” List do Filipian 4,6b

Pomoce: Słowa wiersza zapisane na pięciu kartkach:

- na pierwszej – W modlitwie
- na drugiej – i błaganiach
- na trzeciej – z dziękczynieniem
- na czwartej – powierzcie prośby wasze Bogu
- na piątej – List do Filipian 4,6b

Przebieg: Wszystko, co nas spotyka, mamy oddawać Bogu. Co znaczy „oddawać”? Mówić w modlitwie Bogu o wszystkim. Nie tylko o tym, czego bardzo chcemy, o co prosimy, lecz także za co dziękujemy, i o kogo prosimy. Wszyscy czytają wiersz kilka razy, następnie powtarzają go wybrane dzieci, np. te, które mają koszulkę w paski.; te, które na szkółkę przyszyły pieszko itp. Dla utrudnienia można odwrócić jedną z pięciu zapisanych kart.

2. Prace plastyczne

A. Moja modlitwa

Pomoce: kartka z bloku technicznego, ołówek, nożyczki, dziurkacz, 2 kawałki wstążki, kredki.

Przebieg: Kartkę zginamy na pół, odrysowujemy na niej dłoń tak, by przy zgięciu kartki był mały palec. Dłonie wycinamy tak, by ich nie rozciąć (mają tworzyć całość - zobacz zdjęcia). Starsze dzieci wewnątrz dłoni zapisują swoją modlitwę, młodsi rysują to, co chciałyby Bogu powiedzieć (podziękować, chwalić) Na kciukach robimy dziurkaczem otwory, tam mocujemy wstążeczkę. Prowadzący mówi dzieciom, że to co napiszą, narysują to jest ich modlitwa, której nie będą musiały czytać czy pokazywać (chyba, że ktoś będzie chciał). Dlatego też każdy, kto skończy swoją pracę, składa dłonie i związuje wstążką.

Zdjęcia gotowej pracy „Moja modlitwa”

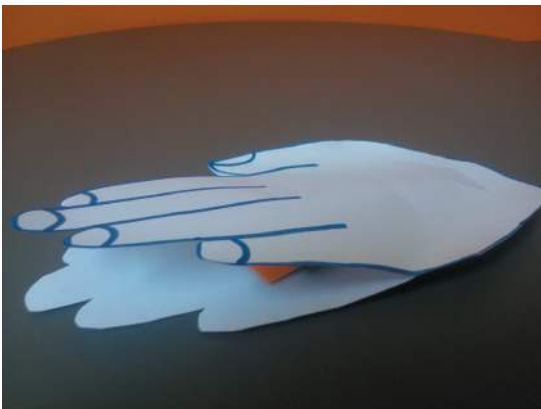

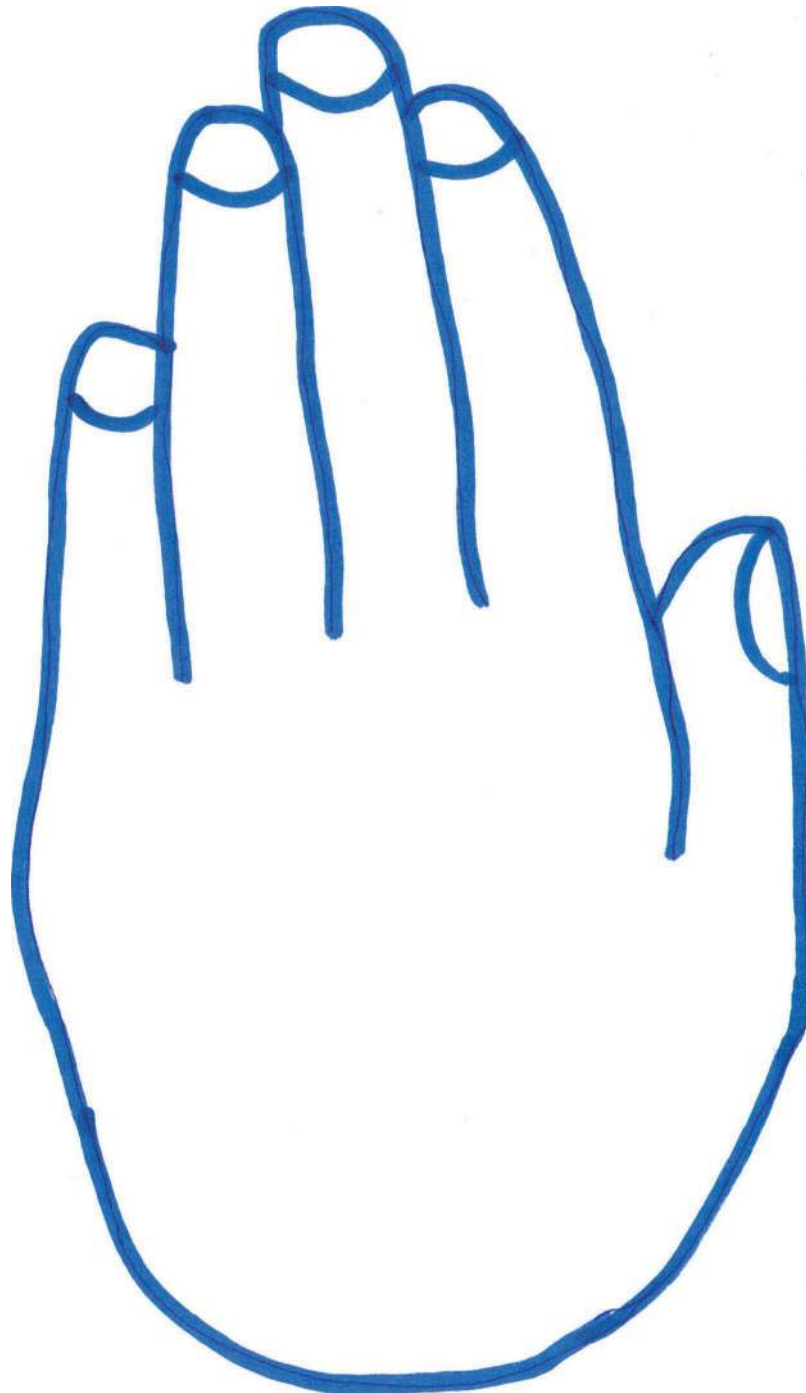
B. Modlitewna kieszonka

Pomoce: załącznik „Dłoń”, kartka z bloku technicznego, nożyczki, klej, kredki, kolorowe małe karteczki.

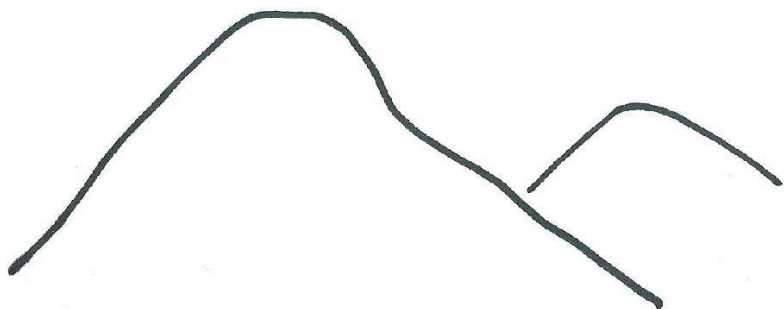
Przebieg: Kartkę z bloku z wzorem „Dłoń” zginamy pionowo tak, aby bok dłoni był na zgięciu (zobacz zdjęcie zamieszczone poniżej). Następnie wycinamy (złożoną) dłoń tak, by nie przeciąć miejsca zetknięcia. Sklejamy ręce na dole oraz z boku. Na małych karteczkach dzieci rysują lub piszą za co mogą dziękować, o co prosić, za chwalić Pana Boga. Aby ułatwić każdy element modlitwy można zapisać/narysować na karteczkach innego koloru np. na zielonej dziękowanie za: rodziców, zdrowie, nauczycieli itp.; na czerwonej prośba o: zdrowie, dziadków, itd. Na wierzchu dłoni zapisujemy wiersz biblijny oraz ozdabiamy za pomocą kredek.

Zdjęcie gotowej pracy „Modlitewna kieszonka”

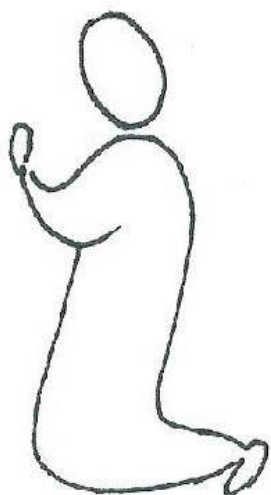

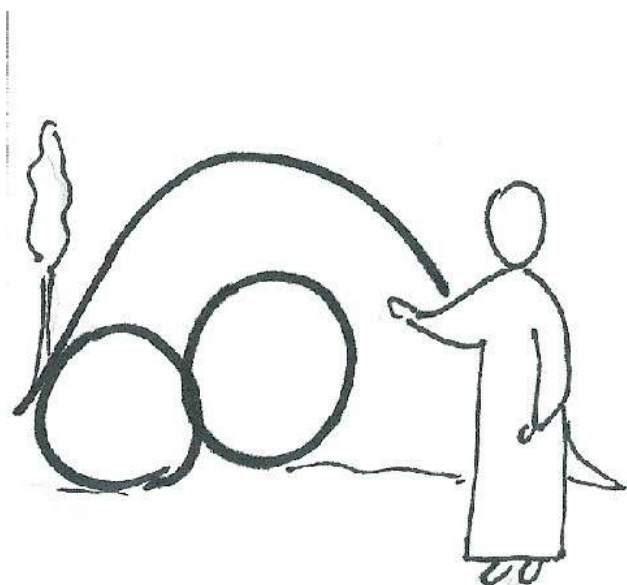
Załącznik obrazków do szkółki „W jakich miejscach modlił się Pan Jezus?”

na górze

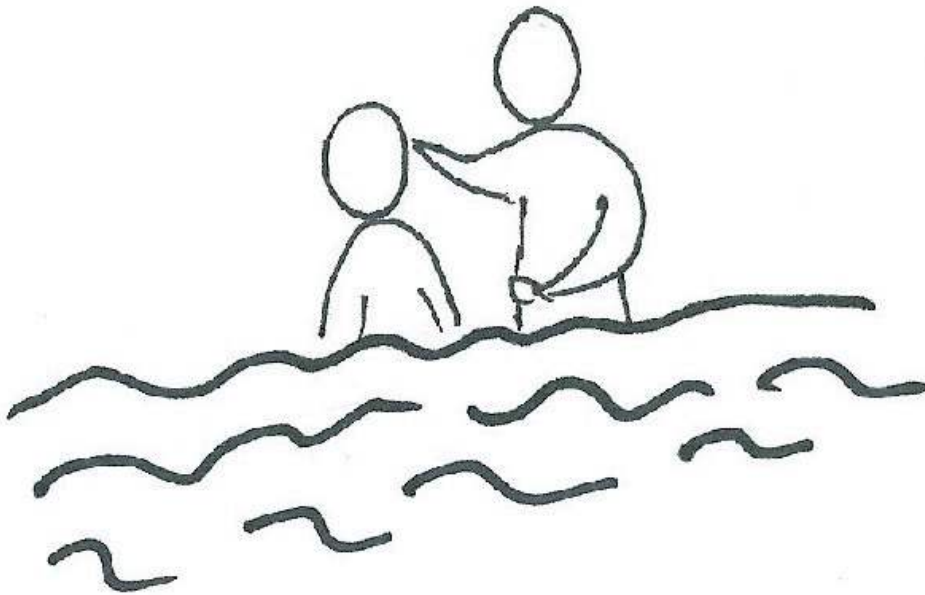
na osobności

przy grobie łazarza

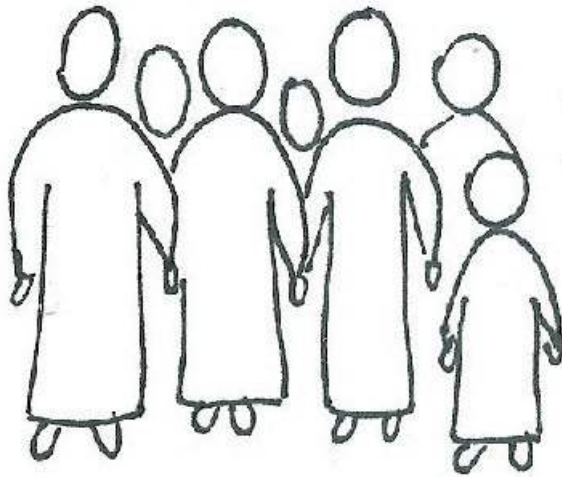
przed jedzeniem

przy chrzcie

w ogrodzie Getsemane

wśród ludzi

na krzyżu